

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA DIÁKCLAPJA

2012. FEBRUÁR

XVIII. évfolyam 6. szám

Kedves Gyerekek!

Megkezdődött a második félév. Túl vagytok a félévi vizsgákon, felmérőkön. A nyolcadikosok és néhány negyedikes illetve hatodikos pedig a felvételin is. A félévi bizonyítványt is kézhez kaptátok. Remélem, olyan lett, amit szerettetek volna! Vagy mégsem? Akkor sincs semmi veszve, hiszen kezdődik a második félév, és ha van kitartásotok és elég akaratotok, biztosan sikerülni fog jobb jegyeket szereznetek. Mit kell tennetek? Figyeljete jobban az órákon! Rendszeresen tanuljatok, ne csak a dolgozatokra! Persze a házi feladatokról se felejtkeztek el!

A február azonban nemcsak a tanulásról szól, ebben az időszakban van a sítábor és a farsang is. Aki nem jutott el a sítáborunkba, remélem hasznosan és a friss levegőn töltötte el a síszünetet.

A farsangi délutánunkat — a hideg miatt — a farsang utolsó napjára, húshagyókeddre tettük. A farsangvasárnaptól húshagyókeddig tartó utolsó három nap a farsang csúcspontja a karnevál, hagyományos magyar néven „a farsang farka”. Számos városban ekkor rendezik meg a híres karneválokat (riói, velencei karnevál), Magyarországon pedig a farsang legnevezetesebb eseményét, a mohácsi busójárást.

A farsang lényege a tél temetése és a tavasz eljövételének ünneplése. A középkori Magyarországon a farsangot a nemesi, a polgári és a népi kultúrában egyaránt megünnepeleék:

míg a királyi udvarban karneválokat tartottak, addig a városokban és a falvakban farsangot. A magyar nyelvben – szemben a legtöbb európai nyelvvel – a farsang szó nyert létjogosultságot a karnevál helyett. A német eredetű fasching szóból származó kifejezés jelentése húshagyókedd, ami az ünnep végére, a húsvétot megelőző böjt kezdetére utal.

Február 22-én volt hamvazószerda, amikor elkezdődött a húsvétot megelőző nagyböjt.

A nagyböjt nekünk bűnbánati időszak, amely alkalmat ad a lemondásra, a hitben való elmélyülésre és kiengesztelődésre, hogy méltóképpen felkészülhessünk Jézus Krisztus kereszthalálának és feltámadásának, a Húsvétot megelőző ünnepére.

Almási Zsuzsanna

Visszapillantó

Versenyeztünk

Február 3-án iskolánkból sok tanuló indult Vá-
ra, a Szent Karolina iskolába. Nagyon sokfajta verse-
nyen lehetett részt venni: hittan, angol, történelmi, kép-
zőművészeti, rovásírás és szavaló versenyen is.

Amikor az iskolába érkeztek versenyzőink, az
oda járó diákok igazították el őket. Minden iskolának
külön terme volt, ahol a táskáikat, kabátjaikat lerakhat-
ták a versenyzők. Mindenki kapott szendvicseket, üdít-
őt, rágcáslivalót is.

A versenyek külön termekben voltak. Egyes
versenyeknek több fordulója is volt.

A megmérettetés után mindenki szétszéledt,
hogy körülnézzen a hatalmas iskola épületében. A leg-
többben felfedezőútra mentek, hiszen volt elég idő az
eredményhirdetésig.

Aztán vére szóltak, hogy induljon vissza min-
denki a saját versenyének színhelyére, ahol kihirdették
a győzteseket. Sok jó eredmény született, többen elége-
detten mentek haza.

Reméljük jövőre még többen fognak nyerni az
iskolánkból!

Pintér Vivien 7.o.

Rendhagyó születésnap

*Jókai Mór születésnapján február 17-én, péntek-
en, a könyvtárban totó hirdetett Ildikó néni.*

*Sokan lejöttek, hogy kipróbálják magukat, illet-
ve, hogy megnyerjék a földjait: egy bonbont. Megtudtuk
azt is, hogy miért éppen tengeri csiga alakú édesség
volt a földj. Mint kiderült, Jókainak híres csigagyűjte-
ménye volt...*

*Voltak, aki csapatosan próbálkoztak, mondván
hátha több esélyük lesz. A 13 kérdés érdekes volt, és
izgalmas válaszlehetőségek közül tippeltük meg a helye-
set.*

*Ribár Nikoletta és Simon Virág — a 7. osztály-
ból — válaszoltak a legjobban. Ők nyerték a belga cso-
koládét.*

*Március 2-án, Arany János születésnapján újra
vár bennünket a könyvtár egy kis játékkal. Vajon mi lesz*

a legjobb jutalma ezúttal?

Pintér Vivien 7.o.

Újságíró faggat újságírót

*Február első Voluntas szakkörén az ESE Híradó
című újságtól ellátogatott hozzánk Poór Mara, az újság
főszerkesztője. Csak mi, a szakkörösök találkoztunk vele.*

*Azért jött, hogy elbeszélgessen velünk az újság-
írás rejtelméről és hogy lássa, mennyire vagyunk járta-
sak ebben a „szakmában”. Egymást kérdeztük: ő min-
ket, mi őt. Ő a diktafonjára rögzítette az információkat.
Mindannyian jól megfogalmazott kérdéseket igyekeztünk
feltenni. Érdekes volt valódi újságíróval találkozni. A
szakma iránt még jobban felkeltette érdeklődésünket. Ám
azt gondolom, ő is megtudott tőlünk néhány érdekességet.
Mire végére értünk a kérdéseknek, mindenki elfáradt.*

*Hamar eltelt az idő, és mindenki egy élménnyel
gazdagabban tért haza!*

Kerestély Koppány 8.o.

Sítábor

Idén az iskolával Ausztriában voltunk síelni a
Gerlitzén nevű hegyen.

Sok pálya volt: kék, piros és fekete jelzésű is. A
kék pályán volt a legkönnyebb lesiklani. A pirosak már
döcögősebbek, buckásabbak voltak. A fekete pályák szé-
dítően meredtek elénk. Csákányos felvonó elég kevés
volt, és a legtöbb a fekete pályákra vitt.

A kezdők már az első napon megtanultak síelni,
ezért a harmadik nap felmehettek a nagy kék pályára. Ám
ez a nap nem sikerült olyan jól, mert hóvihár és szél érte
el a hegyet. Ennek ellenére nagyon jól éreztük magunkat
a sítábor ideje alatt.

Reméljük, hogy máskor is mehetünk majd az
osztrák Alpokba.

Dolecsek Fanni 4.o.

Farsang volt...

Farsangkor az emberek maskarába bújnak. Kezdetben tették ezt azért, hogy a telet elijesszék. A jelmez viselése viszont azért is érdekes, mert más bőrébe bújhatunk, más szerepet játszhatunk.

Ha én valóban más bőrébe bújhatnék egy időre...

a legszívesebben szavannamacska lennék. Fákon pihennék, hajkurásznom a négy lábon járó husikat, és magasról tekintenek a földi életre. Volna hosszú farkincám, gyönyörű bundácskám, és ami a legfontosabb: nem korlátozna semmi és senki. Független és szabad lennék!... De bármennyire is szeretném, embernek születtem, és van valami dolgom itt... emberként.
Bíró Fatima 5.o.

a legszívesebben oroszlán lennék. Megtudnám, milyen a szavannán élni, csapatban vadászni, lesből támadni. Lehet, hogy elmesélném a többi állatnak milyen a húst sütve-főzve enni, milyenek az ételek, a játékok, a könyvek, a ruhák, milyenek az emberek. De jó is lenne!
Arany Bernadett 5.o.

a legszívesebben tündér lennék. Segítenék mindenkinek, akinek csak lehet. Minden olyasmit megtennék, amihez a pénz kevés: egészséget, boldogságot, békeséget adnék az embereknek. Biztosan látnám tündéreként, hogy kinek van szüksége segítségre: az árva kislányoknak, kisfiúknak építenék házat, amiben biztonságosan élhetnek. De jó is lenne tündérnek lenni!
Imre Tímea 5.o.

a legszívesebben felnőtt ember lennék. Megtudnám, hogy milyen a szüleimnek, nagyszüleimnek. Mindent jobban tudnék. Lehet, hogy orvos lennék, hogy embereket gyógyíthassak, vagy virágkötő. Az is lehet, hogy lovagolnék, száguldoznék mindig. Lehet, hogy ha egy napra felnőtt lennék, megtudnám, milyen igazából elfáradni. Azt hiszem, én még nem is fáradtam el igazán. Az is lehet, hogy ha egy napig felnőtt lehetnék, már nem is akarnék annyira felnőtt lenni...

Azt hiszem, inkább maradok az, aki vagyok, egy kislány... ráérek még megtudni, mi minden vár rám felnőttként.
Markovics Nikolett 5.o.

a legszívesebben versenyautó lennék. Úgy tudnék száguldani, hogy senki nem érne utol. A vezetőmmel megnyernék minden versenyt, ezzel őt is nagyon boldoggá tenném, és a nyereményből a bajba jutottakon segítenék. A mentőknél gyorsabban odaérnék mindenhol, ahol baj van. Segítenék azoknak a gyerekeknek, akik nem juthatnak el valahová.
Hajdú Márk 5.o.

a legszívesebben sas lennék, mert a sas szabad. Mindenfelé elmehet, láthatja a Földet az égből. Semmi nem állíthatja meg, szabadon szárnyalhat az égen. Senki nem bánthatja — csak az ember. Kipróbálhatnám, milyen a levegőben kergetőzni, esőcseppeket kerülgetni, széllel viaskodni, rágcsálókát becserkészni....
Görbe Péter Máttyás 5.o.

Farsangi fánk

A farsang elengedhetetlen velejárója a farsangi fánk. Állítólag II. Ramszesz, egyiptomi fáraó (Kr.e.: 1290 – 1224) sírjának domborművén már látható, hogy két rab-szolga csiga alakú süteményeket készít. Több vallás kultikus süteménye között találunk fánkot.

A fánk európai elterjedésének történetéről egy híres legenda él a köztudatban. Marie Antoinette királyné egy farsangi álarcosbálról megszökött, és álöltözetében elvegyült a tömegben. A sétálás közben megéhezett a királyné, így egy mézeskalácsos mestertől vásárolt egy fánkot. A fánk rendkívül megízlett neki, ettől kezdve a királyi lakomák kedvelt finomságává vált.

Magyarországon a fánk a 19. században terjedt el széles körben. Hazánkban a fánksütés szokása a Dunántúlról terjedt el, és vált egyre több helyen szokássá, hogy a vízkereszttől hamvazószerdáig tartó farsangkor édes-séggként az asztalra kerülhessen ez a finom nyalánkság. A farsangi fánk általában könnyű tojásos tésztából készül.

(Hozzávalók 10 db-hoz)

A tésztához:

500 g liszt,
50 g porcukor,
4 db tojássárgája,
80 g vaj,
25 g élesztő,
2,5 dl tej,
0,5 dl rum,
só

A szóráshoz: 100 g liszt.

A sütéshez: olaj.

Interjú Gábor bácsival

Egyik szak-
körünkön Dévai Gá-
bor bácsival, új an-
goltanárunkkal ké-
szítettünk interjút.

- Gábor bá-
csi, mondja el, miért
éppen a tanári hiva-
tást választotta!

- Nem akar-
tam kisgyermek koromtól tanár lenni. Így alakult. Első-
sorban az angol nyelvet szerettem. Aztán, a főiskolai
évek alatt jöttem rá, hogy jó dolog emberekkel, különös-
képp gyerekekkel foglalkozni. Azután — egy másik isko-
la után — itt kötöttem ki, aminek nagyon örülök...

- A tablóképek közül ugyan egyik sem bizonyítja,
de mi úgy tudjuk, Gábor bácsi ebben az iskolában kezdte
meg iskolai tanulmányait.

- Valóban itt voltam első osztályos. A nyolcadi-
kos tablókön azért nem láhattok, mert nem itt voltam
nyolcadikos. Zsuzsa nővérem a Gödöllői Líceumba járt
középiskolába, és én úgy gondoltam, hogy hatodikban én
is megpróbálom felvételizni egy hatosztályos gimnázium-
ba. A Gödöllői Premontrei Gimnáziumba felvételiztem,
de mivel nem sikerült, úgy döntöttem, a nővérem nyomá-
ba lépek, és a Líceumban folytatom. Fontos volt számom-
ra, hogy ha nem is katolikus iskolában, mindenképpen
egyházi iskolában szerezzek érettségit. Testvéreim közül
többen is vagyunk, akik ott végeztünk.

- Testvérei? Hány testvére van?

- Hatan vagyunk testvérek. Népes család tagja
vagyok. Zsuzsanna nővérem a legidősebb, ő a Jézus Szí-
ve Otthonban dolgozik, őt én követem a sorban. Saci hú-
gom logisztikus, Imre öcsém web-oldalakat szerkeszt,
Julcsi húgom pszichológusnak tanul, Márton öcsém még
általános iskolába jár...

- Amikor ebbe az iskolába járt, már akkor is az
angol volt a kedvenc tantárgya?

- Több tantárgyat szerettem az általános iskolai
évek alatt. A matematikán kívül, amiért nem kifejezetten
rajongtam, szinte mindet. Az angolt már akkor is szeret-
tem. Szívesen fociztam, de nem a sport volt a kedvenc
elfoglaltságom, hanem a zenélés. 6 évig zongoráztam,
majd dobolni, kongázni kezdtem.

- Most is zenél?

- Természetesen. Két zenekarban is játszom.
Mindkettőben dobolok, kongázom.

Az egyik, az általatok is bizonyára ismert Szer-
busz zenekar. A zenekarban barátaimmal játszunk együtt
a zene, és az együttlét örömeért. A másik a
„Miheztartásvégett” nevet viselő zenekar. Mindkét együt-
tes állandó jellegű — ha rákerestek az interneten, megta-
láljátok a honlapunkat is —, rendszeresen próbálunk, ját-
szunk, időnként fel-fellépünk. A „Miheztartásvégett” ze-
nekar repertoárjában saját szerzeményeink szerepelnek. A
zenét és a szöveget mi, az együttes tagjai írjuk. A szöve-
gek egy részét Saci húgom, a zenét rendszerint közö-
sen...

Három kérdés

1. Hol kezdte az általános iskolát Gábor bácsi?

- A) Szegeden
- B) Iskolánkban
- C) Pesten

2. Milyen hangszer látható a képen?

- A) dombó
- B) dumbek
- C) konga

3. Melyik zenekarokban játszik Gábor bácsi?

- A) Miheztartásvégett, Szerbusz
- B) Szerbusz, Filharmonikusok
- C) Testvérek, Szerbusz

Felvételeztünk

45 perc

Lázás készülődéssel teltek a január napjai, mert a vizsga után jött az újabb megpróbáltatás: a felvételi.

Egy napon kellett megírni a magyar nyelv– és irodalom, valamint a matematika felvételi dolgozatot.

Eljött a nap, amikor a percek csak úgy repültek. Ott találtam magam a feladatlap előtt. A szívem egyre hevesebben vert, de bármennyire izgultam is, neki kellett kezdeni... Csak fogyott a tinta, szaporodtak a betűk és teltek a percek... A magyar után a matematika következett. Ennek már nyugodtabban fogtam neki, és úgy érzem, sikerült a tudásomnak megfelelően megírni a felvételit.

A két óra elröppent. Most már nyugodtabban telnek a napok. Nem sok van már hátra addig, amíg minden eldől...

Vida Sándor 8.o.

Január 21-én nagy megmérettetésben volt részünk. Felvételeznünk kellett.

Tanáraink már év eleje óta erről beszéltek, erre készítettek minket. Tudtuk, hogy nagyon fontos esemény előtt állunk, ezért nagy nyomás nehezedett ránk. Sokszor megálmodtam azt a pillanatot. Amikor az osztályteremben ültem a gimnáziumban, örültem és izgultam is egyszerre. Örültem, hogy délutánra már túl leszek az egészen, de izgultam is, hogy sikerüljön minden erőmet és tudásomat összeszedni, s az elegendő legyen a felvételezhez.

Azt gondolom, sokat készültem, és remélem, felvesznek majd a gimnáziumba, ahová szeretném.

Mahljaj Violetta 8.o.

Az egész osztállyal ellentétben én Isaszegen, a Gábor Dénes Szakközépiskolában írtam a központi felvételit. Úgy éreztem, bizonyára sikerül, hiszen annyiszor átvettünk mindent, amit szükséges tudni.

Abban a teremben, ahol felvételeztem, voltak páran, akik nem akartak szót fogadni a felügyelő tanároknak. Ez szokatlan volt. A feladatok viszont ismerősek voltak számomra — legalábbis a feladattípusok. Úgy éreztem, viszonylag sokat tudtam.

Amikor megírtam a felvételit, azonnal hazaindultam, és nagyon „szabadnak” éreztem magam.

Nagy Ádám 8.o.

Amikor elkezdtük a feladatlapot megoldani, könnyűnek tűnt. Mégsem volt olyan könnyű, sőt, azokhoz a feladatokhoz képest, amelyeket gyakorlásra kaptam, kifejezetten nehéz volt a felvételi feladatlap.

A felvételi után otthon semmiféle megkönnyebbülést nem éreztem, hanem nagyon lehangolt voltam. Féltem, és izgultam. Erre meg is van az okom, hiszen még nem tudjuk, ki hová nyert felvételt.

Nyika Emese 8.o.

45 perc az 45 perc. Sem több, sem kevesebb, éppen 45. Ennyi egy tanítási óra ideje. Van azonban olyan, amikor a percek csigalassúsággal vánszorognak, máskor meg meglódulnak a mutatók az órán, és az idő elröppen...

A rajz, technika és a tánc– dráma órák sokkal hamarabb fejeződnek be a többinél. Mintha azok rövidebbek lennének. „Egy rajzóra nem elegendő a mű befejezéséhez” - állapítottuk meg már több alkalommal, és ez így igaz. Sosem lettem még készen a rajzommal egy óra alatt...

Andráskó Angelica 6.

Számomra akkor a leghosszabb a tanítási óra, amikor matematika dolgozatot írunk. Az előtte való napokban mindig sokat gyakorolok, ám amikor élelem kerül a papír, számomra megáll az idő. Körül szoktam nézni az osztályban, s látom, hogy rajtam kívül más is van ezzel így. Van, aki minden agysejtjét megfeszítve koncentrálna. A jó matekosoknak könnyű, ők szépen, lendületesen pingálják tele a papírt számokkal. Zene füleimnek a csengő hangja ilyenkor...

Mócsán Laura 6.o.

Már akkor az órát figyeltem, amikor épp hogy elkezdődött a tanítási óra.

Csak írtam, írtam, másoltam a tábláról, próbáltam figyelni is, de az lehetetlennek tűnt. Szenvedtem. Malmozni kezdtem, de négy perc múlva újra az órát fűrésztem. Még csak 12 perc telt el. Ekkor felszólítottak. Kimentem a táblához, megoldottam a feladatot, és visszaültem a padba. A percek továbbra is csak vánszorogtak. Újabb öt perc elteltével megint az órára függesztettem a tekintetemet. Bízottam magam, hogy nem sok van hátra, megpróbáltam mindent, de csak nem akart eltelni az a hátra lévő néhány perc. Az utolsó perc másodperceit már számláltam.

10, 9, 8, 7, 6, 5, 4,.... a csengőszóval egyszerre ugrottam fel a székről.

Szabó Sára 6.o.

Lélektől lélekig

Az atya válaszol...

Februárban folytatjuk az új esztendőben elkezdett sorozatunkat. Burger Ferenc atyához februárban is sok kérdést írtak diákjaink.

Az összegyűjtött kérdések közül ismét válaszolt néhányra.

Továbbra is várjuk kérdéseiteket a könyvtárban kihelyezett „Lelki levelesládába”!

Mi akart lenni gyerekkorában és miért választotta ezt a hivatást? Érzett valami késztetést, hogy az Úr akarja?

Nem volt gyermekkoromban semmi elképzelésem, ami jövődöbeli szakmámat illeti. Később vált bennem tudatossá - ez úgy 17-18 éves korom körül lehetett -, hogy tanár szeretnék lenni. A tanítást azért szeretem, mert jól esik látni, ha valaki megért valamit abból, amit tőlem tud, és hasznára van. Ez okoz nekem örömet.

A papi hivatás mozgatórugója egy belső késztetés volt. Arra ösztönzött, hogy válasszak a család és a papi pálya között. Nehéz döntés volt ez, mert mindkettőhöz volt kedvem. Istentől jött "kérésnek" éltem meg ezt a belső késztetést, ami nem hagyott nyugton. Végül is egy évi vívódás után úgy gondoltam, hogy Istennek adok az életemből 5 évet - ennyi volt akkor a papi szeminárium képzési ideje - és kipróbálom, hogy valóban ez-e az én dolgom az életben. Ennek már 30 éve. Talán most már mondhatom, hogy helyesen döntöttem. Igaz volt az hívás, valóban nekem szólt. Jó erre gondolni. Az mutatja meg az embernek, hogy jó helyen van, hogy jól érzi magát abban, ahol van.

Hogyan segíthetek egy olyan családtagon, aki gyógyíthatatlan beteg?

A gyógyíthatatlan betegen, ami a betegséget illeti, nem tudunk segíteni. Így ha betegségén magán segíteni nem lehet, abban mégis tudsz neki segítségére lenni, hogy a várható dolgokra felkészüljön. Persze lehet neki szép, de valótlan dolgokat is mondani, úgy mint "majd meggyógyulsz", "biztosan hatni fog a gyógyszer". A vallásos ember a betegségében és a halálban Istenhez készülődik. Ebben tudnál neki segíteni, hogy amíg itt van velünk szeretjük és vele vagyunk. Azok között élheti az élet végét, akiket amúgy szeretett. Nagyon nehéz ez. Nekem is nemrég halt meg az anyukám, és nehéz volt neki bármit mondanom. A vallásos ember azt hiszem, könnyebben megy neki az elkerülhetetlenek, ha már mindenképpen itt az idő.

Én hiszek Istenben, de amióta meghalt a nagymamám, kételkedni kezdtem benne. Mit tegyek?

Ha a halál megrendíti a hitedet, nem ismered még az életet, mert halál része az életnek. Igaz, csak utolsó pillanatban. Tudod ezt költők is tudják. Pl. József Attila azt írta: "aki megszületik, jegyet vesz a halálra", de megoldást ők sem tudnak. Az említett költő is eldobta magától az életet. Csak egy menekülésünk van ebből csapdából, a feltámadás hite. Vagyis az, hogy a halál nem egy végleges megsemmisülés, hanem átmenet az Úrhoz. Az Istennél majd képesek leszünk újra találkozni azzal, akit itt a földön nagyon szeretünk. "Egy ajtó becsukódik itt a földön és egy másik kinyílik az égben" fejezik ki a költők. A hívó embernek van mibe kapaszkodni, ha gyászolni kényszerül. Szükségünk van a feltámadás hitére, hogy ne essünk kétségbe. Ezért jó kereszténynek lenni.

HÍREK

A középiskolákba felvételizők február 20. és március 9. között szóbeli meghallgatásokon vesznek részt.

Valamennyiüknek sok sikert kívánunk és érdeklődéssel várjuk eredményeiket!

Március 5-én fogadóóra lesz

Március 8-án intézményünkben óvodai szakmai nap lesz

A Karolina Katolikus Általános Iskolában megrendezett versenyeken iskolánk tanulói az alábbi eredményeket érték el:

HITTAN csapatverseny 3-4. osztályos kategória: II. helyezés

Dolecsek Fanni 4.o., Ecsedi Tamás 4.o., Takács Nóra 4.o.

HITTAN csapatverseny 5-6. osztályos kategória: III. helyezés

Simon Vivien 6.o., Péter Dóra 6.o., Gnáp Anasztázia 6.o.

HITTAN csapatverseny 5-6. osztályos kategória: VIII. helyezés

Kocsis Adél 5.o., Lugosi Gábor 5.o., Görbe Péter Mátyás 5.o.

ROVÁSÍRÁS VERSENY: IV. helyezés Szabó Csenge 5.o.

Eredményeikhez gratulálunk!

NAGYBŐJT MINDEN MÁSODIK CSÜTÖRTÖKÉN KERESZTUTAT TARTUNK ISKOLÁNKBAN

Március 14-én tartjuk a március 15-iki ünnepséget az iskolában

Március 15-én nemzeti ünnep, március 16-án munkaszüneti nap lesz. (Ezt március 24-én szombaton dolgozzuk le)

Kedves Szülők!

Márciusban folytatjuk az iskola előkészítő foglalkozásokat a 2012/2013. tanévre beiratkozni kívánó első osztályosok számára.

A szombat délelőtti foglalkozások lehetőséget adnak arra, hogy a játékos tevékenységek során a gyerekek felkészüljenek a sikeres, örömteli iskolakezdésre. A szülők közben megismerkedhetnek a pedagógusokkal, pedagógiai programunkkal, helyi tantervünkkel, oktatási-nevelési tevékenységünkkel.

Szeretettel várjuk a következő időpontokban:

2012. március 3., 20., 24., 31. délelőtt 9.00-10.00

A foglalkozásokra iskolánk titkárságán is lehet jelentkezni munkanapokon 8.00-16.00 óra között személyesen, vagy telefonon a 28-547-301-es telefonszámon

Csatlakozzunk!

A Mária Rádió 2012. február 22-től nemzeti imát indít határon túli és anyaországi Mária-kegyhelyekről minden este 20 órától.

A Szentírás beszámol arról, hogy ha egy ember, vagy egy közösség nagy bajban van, akkor teljes erejéből az Úrhoz kell kiáltania. A magyar népnek is elemi szüksége lenne arra, hogy Istenhez kiáltson. A Mária Rádió ezért Hamvazószerdától (február 22.) minden este nyolc órától közös imádságot indít anyaországi és határon túli Mária-kegyhelyekről.

A közös ima jeleként, aki teheti, egy mécsest tegyen ki az ablakába, kifejezve ezzel, hogy abban az otthonban Krisztus, a Világ Világossága jelen van.

Földségkosár

Várjuk „zöldséges gyűjteményeiteket”, diáktársaitok (esetleg tanáraitok) vicces, humoros beszólásait, mondatait. A gyűjteményekből szívesen közlünk újságunk következő számában néhányat!

Jókai Mór születésnapján

Öt kérdés a születésnap totó 13 kérdéséből.
(A válaszokat a könyvtárban adhatjátok le!)

1. Mi a „görög olvasó arany angyal-bakancsal”?

- a) Jókai egyik kedvenc étele, malacköröm babbal főzve
- b) A Jókai bableves eredeti neve
- c) bableves csipetkével és kolbászreszeléssel

2. Mi a gramafon? Mi köze van Jókaihoz?

- a) Jókainak volt ilyen technikai eszköze, zenét hallgatott rajta
- b) Korong formájú hanghordozót lejátszó technikai eszköz. Jókai hangját megörökítették rajta
- c) A fonográf utódja. Jókai olvasott róla, és szerepel az egyik regényében

3. Jókai kedvenc zsoltárából való az alábbi idézet. Hányadik református zsoltár ez?

*Mint az szép híves patakra
Az szarvas kívánczok,
Lelkem úgy ohajt Uramra,
És hozzá fohászkodik.*

- a) XLII.
- b) LXII.
- c) XXXIII.

4. Miért hívták Jókait a „rózsák atyjának”?

- a) Mert feleségét, leányát, sőt unokáját is Rózsának hívták
- b) Kedvenc csemegéje a rózsalekvár volt
- c) Nagyon szeretett kertészkedni, svábhegyi villájának kertjében rózsaligetet alakított ki

5. Veje az ő biztatására kezdett bele hatalmas festményébe. Jókait is ráfestette erre a képre. Ki? Melyikre?

- a) Feszty Árpád: A magyarok bejövetele
- b) Munkácsy Mihály: Honfoglalás
- c) Benczúr Gyula: Budavár visszavétele

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: M. Cselőtei I.